

indført gennem de Bestemmelser, Lovforslaget nu har faaet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, som det nu er foreslaaet ændret, til Vedtagelse her i Tinget.

Ordføreren (Ole Hansen): Skønt saavel det ærede Medlem (Jeppesen-[Drusebjerg]), der nu sidst havde Ordet, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) har omtalt i hvert Fald enkelte af de Ændringsforslag, der er stillede fra et Mindretals Side, ønsker jeg dog at knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der allerede er fremsatte, for at klare min Stilling og Udvalgets Flertals Stilling overfor de fremsatte Ændringsforslag.

Jeg skal da allerførst om det første af Mindretallet stillede Ændringsforslag sige, at det tager Sigte paa at tjerne en Bestemmelse i § 1, der siger, at til Fæstegods henregnes ogsaa de Gaarde, der er bortsolgte fra et Gods efter den 25. Februar 1916, naar Salget er sket til en anden end Brugeren og uden dennes Samtykke. Mindretallet har overfor denne Bestemmelse gjort gældende, at der heri laa en Uretfærdighed, navnlig derved, at vi gav Lovforslaget tilbagevirkende Kraft med Hensyn til denne Bestemmelse. Formaalet med denne Bestemmelse er selvfølgelig kun det at sikre de nuværende Fæstere Forkøbsret til Fæstestederne, og jeg skal her gøre opmærksom paa, at i Loven af 21. Juni 1854 angaaende Afhændelse af det til Len, Stamhuse og Fideikommissar hørende Bøndergods findes den Bestemmelse, at Afhændelsen af dette Bøndergods, maa alene ske til de nuværende Fæstere, eller med disses Samtykke, til deres Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn. Denne Bestemmelse gælder endnu; saa for Len, Stamhuse og Fideikommissar har Bestemmelsen her i § 1 ingen som helst Betydning. Den har kun Betydning overfor de andre Fæstesteder, hvoraf der findes enkelte omkring i Landet; og det er det, som Bestemmelsen her tager Sigte paa, at give disse Fæstere den samme Ret, som Fæsterne under Len og Stamhuse har. Nu vil jeg dog nok sige, at naar man i 1854 fandt, at en saadan Bestemmelse var rigtig og forsvarlig, vilde det være mærkeligt, om vi i 1919 skulde mene noget aldeles modsat med Hensyn til de Fæstere, som ikke hører ind under Len og Stamhuse. Det er rigtigt, at vi her giver en Lov-

bestemmelse tilbagevirkende Kraft, men det er vi nødte til, naar vi skal sikre disse Fæstere Forkøbsret til Fæstestederne, og det er heller slet ikke saa ualmindeligt, at vi giver Lovbestemmelser tilbagevirkende Kraft. Jeg behøver kun at minde om, at vi i de senere Aar, naar vi har behandlet Skattelovforslag i Rigsdagen, Lovforslag, der tog Sigte paa at forhøje de indirekte Skatter som Tobaksbeskatningen, Spiritusbeskatningen, Ølbeskatningen og Vinbeskatningen, har været nødte til i alle disse Tilfælde at give Loven tilbagevirkende Kraft for at hindre, at de Medlemmer af Samfundet, som har Evne og Raad til at hamstre af de paagældende Varer, skulde benytte sig af den Tid, der laa imellem Lovforslagets Fremsættelse og dets Gennemførelse. Den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 1 om Fæstegaarde, er efter min Opfattelse i høj Grad rimelig og forsvarlig.

Det næste Underændringsforslag tager Sigte paa en Bestemmelse i § 2 og vedrører Magelægene. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om dette Spørgsmaal; det berøres i det Andragende, der er indkommet fra Godsejerforeningen, og dette Andragende vil imellem anden og tredje Behandling blive Genstand for Overvejelse i Udvalget, og der vil saaledes blive Lejlighed til at tage nærmere Stilling til dette Spørgsmaal.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 fremkom den ærede Ordfører for Mindretallet (Piper) med adskillige Eksempler paa, hvor urimelig lav den Købesum vilde blive, som Fæsterne skulde udrede for at overtage deres Fæstesteder. Jeg er nu ikke saa aldeles sikker paa, at de Eksemppler, som det ærede Medlem fremdrog, vil vise sig at være fuldt ud rigtige, hvis man fik Adgang til at gaa Tallene noget nærmere igennem, thi der er et Forhold, som det forekommer mig, at det ærede Medlem slet ikke tog Hensyn til i sine Udtalelser, og det er, hvor stort det Indfæstningsbeløb er, som vedkommende Fæster har maattet betale, da han overtog Fæstet. Det kan faa en meget betydelig Indflydelse, naar man skal afgøre, hvad der er rimeligt og forsvarligt. For øvrigt vil jeg med Hensyn til disse Beregninger sige, at man tidligere har set Beregninger, som gik i ganske modsat Retning. Jeg erindrer saaledes, at da Forslaget var til første Behandling i Folketinget i 1916, fremkom Folketingsmanden for Skelskør-Kredsen (R. Andersen) med en Del Tal og Beregninger, som efter hans